

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ *** عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: نَظَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى الْكَعْبَةِ فَقَالَ: مَا أَعْظَمَ حُرْمَتِكَ... مَرْحَبًا بِكَ مِنْ بَيْتِ مَا أَعْظَمَكَ وَأَعْظَمَ حُرْمَتِكَ وَلِلْمُؤْمِنِ أَعْظَمُ حُرْمَةً عِنْدَ اللَّهِ مِنْكَ إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ مِنْكَ وَاحِدَةً وَحَرَّمَ مِنَ الْمُؤْمِنِ ثَلَاثًا: دَمَهُ وَمَالَهُ وَأَنْ يُظَنَّ بِهِ ظَنًّا

السُّوءُ " MÜSLÜMANIN SAYGINLIĞI, İZZETİ "

Kıymetli Müslümanlar!

Bir gün Allah resulü (s.a.v)'in mescidinde sahabeden bir grup halka kurmuş, aralarında sohbet ediyorlardı. Kapıdan Selman-ı Farişî girdi. Sahabeden birisi Selman ile arasında daha önce meydana gelen bir münakaşa sebebiyle etrafındakilere 'herkes nesebini (soyunu) anlatsın' dedi. Selman duyacak şekilde başta oturana nesebi, ırkı soruldu. O da iftiharla 'ben filan kabileden falanın oğlu' diye atalarını dedelerini saymaya başladı. Bir başka sahabe, ' Falan kabileden falanın oğluyum' diye atalarını dedelerini saymaya başladı. Bir başkası, 'Ben insanların en şerefli olan Kureyş kabilesinden filanın oğluyum' diye herkes soyunu nesebini anlattı. Sonra birisi Selman'a dönerek 'senin nesebin, senin ırkın ne?' diye sordu. Selman bütün insanlığa ders olabilecek şu cevabı verdi; 'Ben de İslam oğlu Selman'ım' dedi. Çünkü ben dalaletteydim. Allah, Peygamberi Muhammed (s.a.v.) ile beni hidayete erdirdi. Ben fakirdim. Allah Muhammed Mustafa (sav) ile beni zenginleştirdi. Ben köleydim. Allah, beni Hz. Muhammed (sav) ile özgürlüğüme kavuşturdu. Bu tabloya uzaktan şahit olan Hz. Ömer, topluluğa dönerek, 'Benim de nesebimi öğrenmek ister misiniz?' dedi. 'evet' dediler. 'Bende İslamoğlu Ömer'im. İslamoğlu Selman'ın kardeşiyim' dedi.

Muhterem Müslümanlar!

Hz. Ömer ile Selman'ı Farişî, insanın değerini renginden, dilinden, ırkıdan değil de İslam'dan Allah'a kulluktan aldığını bütün insanlığa haykırıyorlardı. Allah (c.c.) da izzet ve şerefin ancak İslâm'la Allah'a kullukla elde edilebileceğini kerim kitabında bizlere şöyle haber vermektedir: "Kim izzet ve şeref sahibi olmak istiyorsa bilsin ki izzet ve şeref tamamıyla Allah'a aittir."¹

Dolayısıyla izzet ve şeref ancak Allah'a inanıp O'na kulluk ve ibadet etmekle kazanılır. Allah'a iman eden, örnek aldığı Hz Muhammed (s.a.v.) ve rehberi Kur'an olan müminler hiçbir zaman değersiz değildir. Bilakis imanları sayesinde büyük bir değere üstünlüğe sahiptirler. Rabbimiz bu gerçeği şöyle ifade buyurmaktadır: "İman edip imanlarına yaraşır güzellikte işler yapan kimseler mahlûkatın(yaratılanların) en iyisidirler."²

Değerli Müminler!

Yüce dinimiz İslâm'a göre insanın değerini iman ve ameli belirler. İman bir iddia hükmündedir. Bunun ispatı ise davranışlarımız ve amellerimizdir. Bu sebeple Kur'an-ı Kerim'de iman ve salih amel her zaman beraber zikredilir. Dolayısı ile hem fikren hem de davranışlarımızla iyi bir insan olmak hayatımızın ana gayesi olmalıdır. Sadece iyi olduğumuzu iddia etmek bunu amellerimizle göstermemek yeterli değildir. İman ve amel birbiriyle uyumlu olmalıdır. İnsanın kendi değerini ve yerini tespit etmede bizlere mihenk taşı olacak bir hadislerinde Peygamber efendimiz iyiler ve kötülerin ayrımını ne güzel yapmıştır. "Hanginizin iyi, hanginizin kötü insan olduğuna size haber vereyim mi?" diye sordu ve ardından şöyle buyurdu: "İyi olanınız, kendisinden herkesin hayır umduğu ve şerrinden emin olduğu kimsedir. Kötü olanınız ise kendisinden hiç kimsenin hayır ummadığı ve şerrinden emin olmadığı kimsedir."³

Kıymetli Müslümanlar!

Allah insanı mahlûkatın en değerlisi olarak yaratmıştır. İnsanoğlu yüce bir gaye için bu dünyada bulunmaktadır. Bu gaye Allah'a iman etmek ve iman iddiasını salih ameller işleyerek ispat etmektir. İşte bu yaratılış gayesini gerçekleştirmek insanın değerine değer katmaktadır. Bu sebeple geliniz fani ve geçici şeylerin peşinde koşarak kendimizi ve ömrümüzü heba etmeyelim. Değerimizi ve kıymetimizi düşürmeyelim. Mümin olmamızın bir gereği olarak tarih boyunca insanların önünü ışığı ile aydınlatan Yüce kitabımızın ahlâkî ilkelerini kendimize rehber edinelim. Böylece hem değerimize değer katalım hem dünyamızı ve ahiretimizi mamur edelim. Bu ilkeler yolumuzu aydınlattığında bize ne gam ne de keder yoktur. Bizi rabbimize götüren bu ilke ve yoldan ayrıldığımızda ise sonumuz hüsrandır. Hutbemi müminin değerini ifade eden bir hadis-i şerif ile bitiriyorum. Peygamberimiz (s.a.v) müminlerin değerini söyle ifade etmiştir: "Ey Kâbe! Ne kadar hoşsun, kokun ne kadarda güzel! Şanın hürmetin ne kadarda Yüce! Muhammed'in canı elinde olan Allaha yemin ederim ki, Allah nezdinde müminin hürmeti, malı, canı, onuru senin saygınlığından daha büyüktür."⁴

Hollanda Diyanet Vakfı

¹ Fatır, 35/10.

² Beyyine, 98/7.

³ Tirmizî, Fiten, 76; Ahmed b. Hanbel, II, 268.

⁴ İbni Mace, Fiten, 2.